

פרשת בחוקותי – ראשון

(ב) אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־
מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם
אֹתָם:
ג אם בקימי, תִּהְיוּ;
וְיֵת פְּקוּדֵי תִּטְרוּן,
וְתַעֲבֹדוּן יִתְהוֹן.

רש"י אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ: יָכוֹל, זֶה קִיּוֹם הַמִּצְוֹת כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר:
"וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ", הֲרִי קִיּוֹם הַמִּצְוֹת אָמור! הָא מָה אֲנִי
מְקַיֵּם "אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ?" שֶׁתִּהְיוּ עֲמִלִּים בַּתּוֹרָה. וְאֶת־
מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ: הֵיוּ עֲמִלִּים בַּתּוֹרָה עַל מְנַת לִשְׁמֹר וּלְקַיֵּם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ה, א): "וְלִמְדֹתֶם אֹתָם וּשְׁמֹרְתֶם לַעֲשׂוֹתָם":

(ד) וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם
וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ
הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו:
ד וְאֶתִּין מְטָרִיכוֹן,
בְּעֵדְנָהוֹן; וְתִתִּין אֶרְעָא
עַלְלָתָהּ, וְאֵילָן חֻקְלָא
יִתִּין אֲבִיָּה.

רש"י בְּעֵתָם: (ת"כ, תענית כב) בְּשַׁעֲה שְׁאִין דְּרַךְ בְּנֵי אָדָם לָצֵאת,
כְּגוֹן [בְּלִילֵי רְבִיעִית, רש"י יִשְׁן] בְּלִילֵי שַׁבָּתוֹת. וְעֵץ הַשָּׂדֶה:
(ת"כ) הֵן אֵילָנֵי סָרֶק, וְעֵתִידִין לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת:

(ה) וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־
בָּצִיר וּבָצִיר יִשְׁיג אֶת־זֶרַע
וְאָכְלֹתָם לַחֲמֻכָּם לְשִׁבְעַת
וַיִּשְׁבְּתֶם לְבִטָּח בְּאֶרְצְכֶם:
ה וַיַּעֲרַע לָכוֹן דִּישָׁא
לְקֻטָּפָא, וּקֻטָּפָא יַעֲרַע
לְאִפּוּקֵי בֵּר זֶרַע;
וְתִיכְלוּן לַחֲמֻכוֹן
לְמִסְבַּע, וְתִתְּבוּן
לְרַחֲצֹן בְּאֶרְעֻכוֹן.

רש"י וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בָּצִיר:
שִׁיָּהּ הַדִּישׁ מְרֻבָּה וְאֹתָם עֲסוּקִים בּוֹ עַד הַבָּצִיר וּבְבָצִיר
תַּעֲסֻקוּ עַד שְׁעַת הַזֶּרַע. וְאָכְלֹתָם לַחֲמֻכָּם לְשִׁבְעַת: (ת"כ) אוֹכֵל
קֻמְעָא, וְהוּא מִתְּבַרֵךְ בְּמַעְיוֹ: